

Sygn. akt III Cz 1925/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela A. B.

przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

w przedmiocie wniosku wierzyciela o wyjawienie majątku

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 16 lipca 2015 r., sygn. akt I Co 260/15

postanawia:

- 1. sprostować w części wstępnej zaskarżonego postanowienia niedokładność w oznaczeniu sprawy w ten sposób, że jest to sprawa „egzekucyjna z wniosku wierzyciela A. B. przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o egzekucję świadczeń pieniężnych w przedmiocie wniosku wierzyciela o wyjawienie majątku”;**
- 2. oddalić zażalenie.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1925/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 16 07 2015r. nakazał dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. złożenie wykazu majątku oraz przyrzeczenia, że ze swego majątku niczego nie zataił, że wykaz jest prawdziwy i zupełny oraz orzekł o kosztach postępowania, uznając że wobec nie zaspokojenia przez dłużnika wierzytelności wnoskodawcy oraz jej bezskutecznej egzekucji zachodzą przewidziane w art. 913 § 1 i 2 k.p.c. przesłanki uwzględnienia wniosku wierzyciela.

Orzeczenie zaskarżył **(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w(...)**, która wnosiła o jego uchylenia zarzucając, że naruszono regulację art. 913 § 1 k.p.c. przez jej błędne zastosowaniem gdyż wierzytelność wnoskodawcy została zaspokojona i w chwili wydania postanowienia już nie istniała.

W uzasadnieniu postanowienia między innymi podnosiła, że w dniu 16 07 2015r. przekazała wierzycielowi kwotę 30zł „wynikającą z postanowienia Sadu Rejonowego w(...) z dnia 3 stycznia 2014r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 650/13”

Wierzyciel A. B. wnosił o oddalenie zażalenia oraz „obciążenie w całości dłużnika wszelkimi kosztami sądowymi za I i II instancję”.

Przyznał, że dłużnik dokonała w dniu 16 07 2015r. wpłaty na jego konto kwoty 30zł oraz podnosił, że nie doprowadziło to zaspokojenia w pełni egzekwowanych należności, gdyż oprócz egzekwowanych kosztów sądowych powstały niezaspokojone koszty egzekucyjne: doręczania korespondencji, zapytań kierowanych do różnych instytucji i poszukiwania majątku dłużnika

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

W chwili obecne w dalszym ciągu prowadzone jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla (...)T. K. pod sygn. akt KM 915/14 egzekucja wierzytelności objętej przedmiotowym tytułem wykonawczym, która nie doprowadziła do wyegzekwowania przez Komornika egzekwowanych należności i nie została formalnie zakończona.

Jakkolwiek obecnie poza sporem jest, iż dłużnik bez udziału Komornika,

poza prowadzą egzekucją spełnił na rzecz wierzyciela świadczenie objęte tytułem wykonawczym, to tytuł ten w dalszym ciągu formalnie istnieje (nie został formalnie pozbawiony wykonalności).

Dlatego Komornik zobowiązany jest prowadzić na podstawie tego tytułu egzekucję oraz co należy również podkreślić nie zostały dotychczas wyegzekwowane egzekwowane koszty postępowania egzekucyjnego.

Z tej przyczyny – wbrew temu co w istocie zarzuca zażalenie – nie ustała leżąca u podstaw wydania zaskarżonego orzeczenia - przewidziana w regulacji art. 913 § 1 k.p.c. - przesłanka uwzględnienia wniosku wierzyciela w postaci nie uzyskania na skutek prowadzonej egzekucji „w pełni zaspokojenia” egzekwowanych należności,

co w dalszym ciągu czyni wniosek wierzyciela uzasadnionym.

Znajduje to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu i dlatego zażalenie dłużnika jest bezzasadne w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c.,

co z mocy tej regulacji prowadzi do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu i dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Sprostowania niedokładności w oznaczeniu sprawy w części wstępnej zaskarżonego postanowienia dokonano w oparciu o regulację art. 350 § 1 i 3 k.p.c.